Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Og dette rikes evangelium skal predikeres i den ganske verden, til et vidnesbyrd for alle folk, og da skal enden komme.

(Math. 24: 14.)

NR. 17 | 1. SEPTEMBER 1925 | 4 AARG.

DE TRE GRADER AV HERLIGHET.

TALE AV APOSTEL MELVIN J. BALLARD I OGDEN TABERNAKEL 1922. OVERSAT AV ÆLDSTE OLE HANSEN.

Dette er et inspirerende syn, mine kjære brødre og søstre, et overbevisende vidnesbyrd, av eders interesse i dette store og viktige prinsip av dette siste dages verk, der indbefatter slektregister og frelse for baade levende og døde, da jeg før har uttalt, at ingen steder i kirken er der større interesse og aktivitet utvist i dette arbeide, end der har været her i *Ogdens staver*. Jeg gratulerer eder for hvad de har utført, og som jeg sa paa et andet sted i denne by for nogle maaneder siden, at der sikkerlig er ingen ting der saa hurtig vil bringe eder et Guds hus — et Herrens tempel i eders midte — som deres utrættelige aktivitet i dette spesielle arbeide. Jeg fryder mig med eder i at leve i denne storartede tidsperiode, den mest herlige og utmerkede som nogensinde har kommet til menneskene i denne tid og slekt. Jeg er overmaade glad over at være her iaften i eders midte og fryde mig med eder paa 99-aarsdagen siden engelen Moroni besøkte Joseph Smith, for det er akkurat 99 aar iaften siden Moroni optok hele natten med at utfolde til profeten storheten av denne siste dages husholdning og forklarte til ham for første gang i denne husholdning meningen av det løfte, at profeten Elijah (Elias) skulle komme igjen for at vende fædrenes hjerter til barnene og barnenes hjerter til fædrene, for at ikke verden skulle slaaes med forbandelse. —

Jeg vet ikke nogen mere passende maate at feire denne storartede begivenhet i denne husholdning, end at være her og forklare dette emne. Jeg fryder mig over, at det er til os der har været git de største aabenbaringer som Gud nogensinde har git til menneskene, og dette vil heller ikke formindske fortidens aabenbaringer. Den er fuld av herlighet, fuld av inspirasjon, fuld av skjønhet, fuld av majestæt og fuld av sandhet!

Den største aabenbaring som Herren Jesus Kristus nogensinde har git til menneskene i hans kirkes historie, saa langt som optegnelserne viser, var git til profeten Joseph Smith den 16. april 1832, kjendt som det 76. kapitel i Lærdommens og Paktens Bok, almindelig kaldt i mange aar og endnu kjendt som «The Vision». Jeg sier, — til mig er denne den største av alle storartede aabenbaringer som er kommet fra Herren fra vor fader Adams dage indtil nu — mennesket har været i mørket angaaende visse emner til og med i evangelie-husholdninger i den forløpne tid. De har ikke fuldstændig forstaat Guds plan og hensikter, angaaende frelsen for hans sønner og døtre, men visselig dette er en herlig tid, for dette er tidernes fyldes husholdning, og alt hvad menneskene nogensinde har hat i alle fortidens husholdninger er blit git paa en gang i denne husholdning og meget mere som ikke fandtes i andre husholdninger. O, vor forunderlig er det ikke at leve nu, da vi ikke er i tvil angaaende os selv og hele frelsningsplanen, ikke bare for de levende, men ogsaa for de døde.

Menneskene har holdt paa at regne ut Guds retfærdighet og utveie for sine barns frelse, og der har været og er saadanne i den forløpne tid som lærer, at hvis noget menneske skulle forbigaa at efterleve den mindste tøddel i evangeliet, slik som disse forklarer det, vil de miste den evige frelse og er i evighet fordømt til helvede, og der er andre som tror, at enkelte personer er forutbestemt til at komme ind i dette liv og bli frelst hvad saa de end gjør, og andre til at gaa evig fortapt. Der er ogsaa dem som er saa indskrænket at de tror, at hvis menneskene ikke har fundet veien, lyset og sandheten i dette liv, er der ikke noget haab for dem paa den anden side av graven. — Jeg fryder mig i

livet naar sandhetens fylde er blit git og naar svaret er blit klargjort og bestemt i Herrens ord paa alle spørsmaal i dette emne.

Jeg har ofte hat følgende spørsmaal stillet til mig av prester og medlemmer av andre samfund: «Hvad gjør det til saken saa længe som mænd og kvinder er gode mænd og gode hustruer, gode borgere, bibeltroende gudsdyrkere og Kristi efterfølgere efter deres egen forstaaelse — er ikke det det samme hvilken vei de tar?» Det er det samme enten de er baptist, presbyterianer, mormon eller katolik. Alle veie leder til den samme plass, akkurat som der er mange veie som leder til Ogden, og hvilkensomhelst vei du tar, saa kommer du tilsist til Ogden. Dette er deres teori.

Jeg har sagt, at det paa en maate gjør liten forskjel, enten man har en saadan tro og overbevisning eller ikke, eller hvad hans tro og overbevisning er. Det er ikke denne overbevisning som vil bringe ham frelse, det er hans gjerninger, hans tro, hans tjeneste og hans standhaftighet i at efterleve de love og anordninger, som Gud har oprettet for menneskenes frelse, og hver mand som gjør godt kommer nærmere Gud, uten hensyn til hvilken sekt han hører til. Det er sandt, at hvilkensomhelst vei han gaar, naar han gjør godt, saa kommer han nærmere til Gud og frelsen i hans rike.

Jeg anerkjender det faktum, at ingen vil komme til enden paa veien og faa en fuld frelse i det celestiale rike, undtagen han efterlever alle love og anordninger som tilhører det celestiale rike. Frelseren sier: «Den port er snever og den vei er trang som fører til livet, og faa er de der finder den.»

Jeg finder baade i gamle og nye skrifter at størstedelen av menneskenes barn vil bare gaa et litet stykke fremad til det store maal og da slutte, fordi de ikke er villige til at efterleve Herrens anordninger længer. Vi kan tænke os at disse har gaat en tredjedel av veien og befinder sig i det telestiale rike. Andre gaar litt længer paa den rette vei, men de er ikke villige til at efterleve alle Guds bud og love, derfor rækker de heller ikke til enden paa denne sti. Det kan hænde at de gaar to tredjedele av veien til den terrestiale herlighet, og faa er de der vil efterleve og følge den

rette sti og være lydig i alt, og tilsist finder enden paa stien og indgaar i det celestiale rike. *Disse skal faa celestial herlighet.*

Det høres rimelig ut, ikke sandt? Det er sandt. Nu, foruten at spekulere, for jeg ønsker ikke at spekulere eller lave teorier, men at holde os til Herrens ord som det er git til os. Jeg vil læse en del av det 76. kapitel og begynde med det 50. vers: «Og vi berette videre; ti vi saa og hørte, og dette er Kristi evangeliums vidnesbyrd angaaende dem, der komme frem i de retfærdiges opstandelse.»

Jeg vil nu begynde med de faa som finder veien og naar enden. Jeg begynder med dem, fordi jeg taler til en flok mænd og kvinder som ikke er interesserte i at kjende de anordninger ved hvilke de kan komme i terrestial eller telestial herlighet. Eders sind og hjerte er henvendt paa hvad I maa gjøre for at erholde de største ting, de beste ting som Herren har at gi. Jeg ønsker at tale mere om det end nogen anden ting, fordi der er faa iblandt eder som vil være tilfreds med noget mindre. For du er ikke tilfreds eller i glæde ved at ha anden eller tredje klasse, saa vil jeg begynde med at læse angaaende de love og anordninger som maa overholdes for at faa det beste og at fremhæve for eder slik som Herren har git disse velsignelser til os, samt nytten og fordelen ved at erholde celestial herlighet. Jeg tror at det vil bli værd hvert eneste offer som er forlangt, ja hundrede gange mere, hvis det behøves. Personlig ville jeg gi det for at erholde det som Gud har tilveiebragt til mænd og kvinder som indgaar i celestial herlighet. Det lyder som følger: «Disse er de, der anammede Jesu vidnesbyrd, trodde paa hans navn, blev døpte i likhet med hans begravelse, blev begravne i vandet i hans navn, og dette ifølge den befaling, som han har git.» — Og nu sier jeg til hele verden, at ikke nogen, hverken mand eller kvinde, skal nogensinde se det celestiale rike, medmindre de er døpte i vand og fødte av den Helligaand. Herren har sagt det. Og han gjorde det saa bindende og fuldstændig, at naar han hadde fremhævet loven, saa efterfulgte han den i alle henseender, — i sin fuldkommenhet — saa at ikke noget menneske som antar sig selv at være fuldkommen, kan forbi-

gaa denne lov, nemlig at være døpt. Dette er døren til celestial herlighet — «at de ved at holde befalingerne skulle vorde toede og rensede fra alle deres synder og anamme den Helligaand ved haandspaalæggelse av den, der er ordineret og beseglet til denne myndighet, — og hvilke seire ved troen og bli beseglede ved forjættelsens Helligaand som faderen utgyder over alle dem, der er retskafne og sanddru.»

Jeg ønsker at stanse og gjennemgaa dette vers fordi, -- mens vi mottar velsignelser, ved prestedømmets fuldmagt som kalder myndigheten til at besegle paa jorden og det skal bli beseglet i himmelen, — denne aabenbaring forklarer tydelig, at det maa være beseglet ved forjættelsens Helligaand. En mand eller kvinde kan formedelst bedrageri eller falskneri faa adgang til Herrens hus og muligens faa disse velsignelser beseglet paa sig, formedelst prestedømmets myndighet. Vi kan bedrage mennesker, men vi kan ikke bedrage den Helligaand, og vore velsignelser vil ikke være bindende paa os, undtagen de ogsaa er beseglet av forjættelsens Helligaand. Den Helligaand som kjender menneskenes hjerter og sind og som gir sit beseglende samtykke til den velsignelse, som er uttalt paa menneskenes hoder. Da er den bindende og fuldstændig gjældende for Gud.

Jeg takker Herren, at der er en saadan ordning, saa at i tilfælde nogen skulle bedrage deres brødre, at ikke ogsaa den Helligaand blir bedraget og saaledes komme i besiddelse av deres velsignelser, uten at bevise i ord, tanker og gjerninger deres værdighet og retfærdighet.

De næste vers lyder saaledes: «Og hvilke seire ved troen og bli beseglede ved forjættelsens Helligaand, som Faderen utgyder over alle dem, der er retskafne og sanddru. Disse er de, der er den Førstefødtes Menighet, og disse er de, i hvis hænder Faderen har git alle ting.»

Er det nogen ting som du har drømt om eller tænkt paa at du ville ha, som du har hat længsel efter? — I deres hænder som indgaar i denne Herlighet, *skal alle ting bli git.*

O, for en stor mening! Du kan studere paa dette resten av dit liv, og hver eneste tanke og fremskridt i menneskenes hjerter i retfærdighet som er mulig for mennesker at er-

holde, ville være kun en brøkdel av den mening som er fremhævet i denne uttalelse — *til dem skal bli git alle ting* — fordi det er ikke mulig for jordiske væsener at fatte en tusendedel av hvad dette mener.

Vi læser igjen: «Disse er de, der er prester og konger, der har anammet av hans fylde og av hans herlighet. Og er den Allerhøiestes prester efter Melchizedeks orden, der var efter Enoks orden, som var efter den enbaarne søns orden. Derfor, som skrevet er, de er guder, nemlig Guds sønner.»

Vi har ofte sagt, at maaske den ypperligste tanke som er blit fremhævet til menneskenes barn, er dette Mormon sandhetsord, nemlig: «Som mennesket er, Gud engang var, og som Gud er, mennesket kan bli.»

Grundsætningen til dette sandhetsord er i denne aabenbaring, som vi netop har læst. La mig læse dem igjen: «Derfor som skrevet er, de er guder, nemlig Guds sønner.»

Nu ønsker jeg ogsaa at si et par ord angaaende dette sandhetsord, nemlig: «Som mennesket er, Gud engang var, og som Gud er, mennesket kan bli.»

Læg merke til, at her sies ikke at mennesket vil bli, men at mennesket kan bli, og jeg ønsker at si, at faa mennesker vil bli hvad Gud er. Og allikevel: alle mennesker kan bli, hvad han er, hvis de er villige til at betale prisen.

Nu ønsker jeg at si til eder, at de eneste mulige kandidater der kan bli, hvad Gud er, er disse der indgaar i den celestiale herlighet, og de som ikke kommer dit, vil aldrig i evighet være kandidater til at bli hvad Gud er, og videre ønsker jeg at si til eder, at der er tre grader av herlighet i det celestiale rike, og bare disse som kommer i den høieste grad i den celestiale herlighet, vil være kandidater til at bli hvad Gud er, saa du ser, at det er inden rækkevidde for hver eneste mand og kvinde som lever, men vil kun mottages av dem der betaler prisen, som staar prøven, som viser ved sit gode eksempel, som underkaster sig alle anordninger, og som holder budene, hvilket gjør at deres ophøielse er sikker. Og nu vil jeg læse det 131. kapitel av Paktens Bok. Det er meget kort, men omhandler det samme punkt jeg nu omtaler. Det er en aabenbaring som var git den 16.

og 17. mai 1843: «Der gis tre himle eller grader i den celestiale herlighet. Og for at erholde den høieste maa et menneske indgaa i denne prestedømmets orden (der menes hermed den nye og evige ekteskapspakt). Og medmindre han gjør dette, kan han ikke opnaa den. Han kan indgaa i den anden, men dermed ender hans rike. Han kan ikke erholde nogen tilvekst.»

Dem som er nektet endeløs tilvekst, kan ikke bli hvad Gud er, fordi det, og tillikemed andre ting er det som gjør ham til Gud. Den evigvarende ekteskapspakt burde være forstaat av de Siste Dages Hellige tydelig: at være besegling av mindst en kvinde til en mand for tid og for al evighet. Men bli ikke forvirret i dette punkt ved at forestille dig, at det nødvendigvis menes flere end en kvinde. Ganske vist kan dette forstaaes saaledes, men det menes mindst, at en mand og en kvinde besegles tilsammen, formedelst prestedømmets myndighet og godkjendt av den Helligaand, for tid og for al evighet, og likeledes at de holder deres pakter, førend de vil være kandidater for den høieste grad i den celestiale herlighet, og bare til dem, av alle disse grupper av vor Faders barn, er dette løfte blit git, at de skal faa endeløs og evig tilvekst.

Hvad mener vi med endeløs og evig tilvekst? Vi mener, at gjennem retfærdigheten og trofastheten av mænd og kvinder, som holder Guds bud, vil komme frem med celestiale legemer, tilpasset og beredt til at indgaa i deres store og høie og evige herlighet i det celestiale Guds herredømme; og til dem, gjennem deres beredelse, vil der komme barn, som vil være aandelige barn. Jeg synes ikke dette er svært vanskelig at fatte og forstaa. Avkommets natur bestemmes av det slags stof, som flyter i aarene paa dem som avkommet stammer fra. Dersom der er blod som flyter i aarene, saa vil ogsaa avkommet bli hvad blod kan tilveiebringe, hvilket er kjøtt og ben. Men naar det som flyter i aarene er aandelig materiel, et stof der er finere og renere og helligere end blod, da vil avkommet av saadanne være aandelige barn.

Hermed mener jeg, at de vil være i forældrenes billede. De vil ha et aandeligt legeme i forældrenes billede og vil ha

en guddommelig gnist, som bestandig har eksisteret, men ikke akkurat i denne form. Til saadanne forældre vil dette herlige privilegium komme, for det er skrevet i vore skrifter, at «Guds herlighet er at frembringe udødelighet og evig liv for menneskene,» saa det vil være mænd og kvinders herlighet som vil gjøre, at deres herlighet blir lik Guds. Naar makten av endeløs tilvekst skal komme til dem og deres avkom, voksende og utviklende gjennem kommende tider, vil de engang være som vi har været i besiddelse av en jord som denne, hvorpaa de ogsaa kan faa jordiske legemer og gaa igjennem alle de erfaringer, hvilke vi har gjennemgaat, og da skal vi holde vort slektskap til dem. Fuldstændigheten herav er ikke blit aabenbart til os, men vi skal staa i slektskap til dem, som Gud vor evige Fader staar i slektskap til os, og derved er dette det mest herlige og storartede privilegium, som nogen gang vil komme til nogen av Guds sønner og døtre.

Nu ønsker jeg at vende tilbake til 76. kapitel og begynde med at læse det 59. vers: «Derfor alle ting er deres, være sig liv eller død, eller det nærværende eller tilkommende; alt er deres, og de er Kristi, men Kristus er Guds. — Og det skulle overvinde alt.»

Her er en merkværdig uttalelse. Jeg har sagt, at i tillæg til ens daab, til hvilket jeg kaldte eders opmerksomhet, av vand og aand, hvilket er nødvendig for indgang i Guds rike, i Peters sprog og i ordene av det 4. kapitel av Paktens Bok, vi skal lægge til vor tro dyd og i dyden kundskap og i kundskapen avholdenhet og i avholdenheten taalmodighet og i taalmodigheten gudfrygtighet, men i gudfrygtigheten broderkjærlighet og i broderkjærligheten kjærlighet til alle. Og hvis disse ting ikke findes i os, da er vi blinde og kan ikke se langt, men om disse ting er i os, da vil dem gjøre det slik, at vort kald og ophøielse er sikker.

En mand kan motta prestedømmet og alle dets privilegier og velsignelser, men indtil han lærer at overvinde kjødet, sin hastighet, sin tunge og sin tilbøielighet til at delta i de ting som Gud har forbudt, kan han ikke indkomme i Guds celestiale rike — indtil han overvinder enten i dette

liv eller i det tilkommende. Men i dette liv er tiden sat for menneskenes omvendelse.

La ingen av os indbilde sig at vi kan gaa ned i graven foruten at ha overvundet kjødets skrøpeligheter, og saa i graven miste alle vore synder og djævelske tilbøieligheter. De vil være med os. De vil være med aanden, naar den er separeret fra legemet.

Jeg har sagt, at efter egen dømmekraft kan menneskene gjøre mere paa et aar i dette liv, i at underordne sig Guds love, end de kan i ti aar i det tilkommende liv. Aanden kan bare omvende og forandre, og saa maa kampen i kjødet gaa fremad efterpaa. Det er meget lettere at overvinde og tjene Herren, naar baade legemet og aanden er tilsammen likesom et. Dette er tiden naar mennesket er mest bøielig og mottagelig. Vi vil finde, at naar vi er døde, hvert eneste ønske og hver eneste følelse vil optræde med øket kraft. Naar leren er myk, er den meget lettere at forandre, end naar den er blit haard.

Dette liv er tiden til at omvende sig. Det er antagelig grunden for, at det vil ta et tusen aar efter den første opstandelse, til den siste gruppe vil være beredt til at komme frem. Det vil ta dem et tusen aar til at gjøre det som de kunne ha gjort paa 70 aar i dette liv. Derfor bør det os at arbeide og ha saa litet igjen som mulig at gjøre, naar vi er færdig i dette liv.

Du husker det syn angaaende de dødes forløsning git til kirken gjennem vor avdøde præsident Joseph F. Smith. Præsident Smith saa aanderne av de retfærdige døde efter deres opstandelse, og hans uttalelse er den samme som en av profeten Josephs aabenbaringer, at de retfærdige døde saa paa deres aanders fravær fra deres legemer, som et trældomsaak.

Jeg meddeler eder, at de retfærdige døde vil være i fred, men jeg sier eder ogsaa, at naar vi gaar ut av dette liv, vi vil hige efter at gjøre tusen ting, som vi ikke engang kan gjøre foruten legemet, og hvor opraadd vi da vil være, først da vil vi erfare, akkurat lik en mand som i et nu har mistet armer og ben. Vi vil bli alvorlig opraadd, og vi vil ha længsel efter legemet; vi vil kræve det, vi vil bede for en hur-

tig sammenføielse til vore legemer, vi vil da vite fordelen av at ha et legeme.

Derfor, hver eneste mand og kvinde som utsætter til det næste liv med at rette paa og overvinde kjødets svakheter, paadrar sig selv mange aars trældom, da hverken mænd eller kvinder vil komme frem i opstandelsen, før de har fuldført sit arbeide, før de har overvundet, før de har rettet, før de har gjort saa meget som de kan faa gjort.

Derfor sa Jesus, at i opstandelsen, der hverken tages tilekte eller gives tilekte, for alle saadanne kontrakter og overenskomster vil bli ordnet med for dem som er værdig til det, før mænd og kvinder kommer frem i opstandelsen, og dem som adlyder disse forlangender i dette liv, forkorter deres tid, da hver eneste en av os vil faa endel aar at være i aandeverdenen, til at fuldbyrde deres frelse. Og nogle kan faa, paa grund av deres retfærdighet i dette liv rettigheten til videre spesiel utvikling for at indgaa i det celestiale rike, men andre vil absolut tape retten til dette rike, og alt hvad de kan gjøre efter døden vil ikke hjælpe dem at komme ind i det celestiale rike. (Forts.).

AVGUDSDYRKELSE.

Vi finder i den hellige skrift bibelen, at menneskene har hat en stor tilbøielighet til at dyrke avguder, istedetfor den levende og sande Gud.

Ingen av os behøver vel at tvile paa, at det ikke er Satan som staar bak dette, for om Satan ikke har villige arbeidere, som han finder blandt menneskene, saa vet vi, at hans makt ikke har kunnet være saa sterk, og hans onde gjerninger hadde da uteblit, det er gjennem menneskene Satan viser sin makt, naar ikke Gud tillater ham noget andet, som vi ogsaa kan finde om Job. Disse villige «medier» Satan bruker for at forføre menneskene, findes i alle klasser, og mest blandt dem der selv anser sig at være Guds mænd, men som dog kun kan vise dette paa den motsatte maate av hvad bibelen beretter om. Det har

vist sig ned igjennem tiderne og helt indtil nu, at «kristne» mennesker er avgudsdyrkere, men formedelst sin egen uvidenhet og Satans listige arbeidsmaate gjennem høit ansette kirkemænd, saa kan det ikke sees i det lys det skal.

Vi har noget i vor tid som kaldes «helgendyrkelse». Dette er ikke noget andet end den rene avgudsdyrkelse, men i en finere form, og som skjules under en maske av tro paa bibelen og Kristus.

Man skulle næsten tro, at menneskene idag som skal være saavidt oplyste, som de sier sig selv at være, med hensyn til de aandelige ting, ikke skulle tro paa dette, men formedelst at de ikke vil tro sandheten og lyde Guds bud, har Gud sendt dem vildfarelsen, akkurat slik som Paulus sier i sit andet brev til Thesalonikerne. Dog findes der enkelte som ser disse vildfarelser og særlig nu, da menneskene vil forsøke at tilintetgjøre prestemakten.

I den russiske kirke har man saaledes fundet ut, at der var ting som de før trodde paa, men nu fundet at være helt utenfor sand religion og gudsdyrkelse.

I en av dagens aviser stod der en liten artikkel som lød saaledes: «Saa sent som i det 19. aarhundrede var det almindelig i Rusland at de døde fik et pass med i graven, som skulle gi dem adgang til himmelen. Fra byen Leningrad meddeltes nylig, at man hadde fundet dokumenter i gamle grave som bekræfter ovenstaaende. Disse dokumenter blev imidlertid kun utstedt til velhavende folk, da de kostet uhyre summer. Nedenstaaende er et eksempel paa et av disse pass: «Jeg Nicholas Starbylew, biskop av St. Petersburg, attesterer herved, at den i dette dokument omtalte person levet sit liv som en god kristen, endskjønt han ofte syndet, saa bekjendte han sine synder og fik forladelse. — *Han tilbad helgener,* han fastet og tigget og var meget godgjørende. I betraktning av at den avdøde har bekjendt alt for sin skriftefar — saa underskriver jeg med glæde dette pass til fremvisning ved himlens port osv.»

Dette viser tydelig til ethvert fornuftig tænkende menneske, uten nogen forklaring, hvordan de som vil være kristne mennesker er vildfarne i lærdomme som ikke paa

nogen maate kan sammenlignes med nogen av bibelens lærdomme.

Enhver der saaledes har faat sine øine op for den rette og sande gudsdyrkelse, som de Siste Dages Hellige har, kan saaledes ikke være taknemmelig nok, fordi at de har kommet ut ifra verdenskirkenes mysterier.

Der findes forresten ogsaa mange andre maater menneskene kan bli avgudsdyrkere paa, uten at man selv tænker saa meget over det. For eks. den der ikke kan la dette eller hint være, naar han vet at Gud har sat forbud mot det, dette er blit en avgud for ham, ti han viser, at han elsker og tilfredsstiller sine lyster mer, end at elske Gud og hans bud, og lønnen vil bli en avgudsdyrkers, om ikke omvendelse finder sted. Dette er sandhet, og sandhet er retfærdighet, og retfærdigheten er uretfærdighetens aabenbarer.

Olaf Vogeler, Narviks gren.

MOT.

Frank Crane sier:

«Det skal altid mot til at gjøre noget som er værd at utføres. Alle virkelige kroner, sjælens krone, fuldførelsens krone — ikke guldkroner — er kampens belønning!

Det tar mot til at si nei! At være taalmodig, at spare penger, at fortælle sandheten, at holde fristelsen væk, at forbedre dit sind, at motstaa pøbelen, at handle efter dine tanker, at si: jeg vet ikke, at holde dit legeme sundt, at spise for din helse og ikke for din fornøielse, at holde dit sind rent, din mund ren og din sjæl ren, og ikke være bekymret.

Men det er let at ta et sideskridt, at bli irritabel, at gaa med mængden, at spise hvad du ønsker, at vente paa noget til at rette dig op, at la denne indskytelse faa indpas og si: jeg kan ikke hjælpe for det, at følge din indskytelse istedetfor din intelligens, at være fysisk doven og ikke læse andet end værdiløse bøker og ikke har trang til at studere,

at fylde dit legeme med sykdom, dit sind med vildfarelse og din aand med daarlighet.

Det er let at gaa nedover og det tar mot at gaa opad og fortsætte dermed og leve sømmelig.

Oversat av *B. N.*

HVAD VI SKULLE ARBEIDE HEN TIL.

Dersom en broder kaldes til prest, og han er tro i denne stilling vil han senere bli ordinert til ældste, og lægger han i denne stilling omtanke og paapasselighet for dagen, vil han maaske bli en forstander, konferansepræsident eller en apostel. Dette er fremgangsmaaten hvorpaa vi kunne bli konger og prester for Gud.

DEN NORSKE MISJON.

OSLO GREN.

Undertegnede tillike med min hustru og datter Carrie har besøkt de fleste av grenene i den senere tid. Da søster Peterson og Carrie reiser hjem til Zion, bad de farvel med søskende. Stillingen er noksaa bra i de fleste av grenene.

A. Richard Peterson.

ARENDALS GREN.

Daab.

Den 15. august blev Hans Fritjof Johannesen jr., Ingeborg Marie Johannesen og Edith Johannesen indlemmet i kirken ved daab. Daabshandlingen utførtes av ældste Gustav A. Eriksen, og haandspaalæggelsen av forstander Harold Eriksen og ældste Gustav Eriksen.

BARNAS AVDELING

KRISTI LIV.

En beretning for barn av ældste William A. Morton.

Oversat fra engelsk ved Børghild Nielsen.

17. *Jesu lignelser. — Han opvækker en død.*

Jesus fortalte sine disciple ogsaa en anden lignelse, om at himmerikes rike var lignet med en kjøbmand, som ønsket at kjøpe ekte perler. Du vet hvad perler er: det er hvite, skinnende kuler, som man finder inde i skallene av østers. For at faa fat i dem maa man ofte gaa ned paa bunden av sjøen. Jesus fortalte dem, at naar en perlefisker fandt en god perle solgte han den til en kjøbmand for en stor sum penger. Kjøbmanden var saa ivrig efter at faa perlen, at han solgte alt hvad han eiet for at kjøpe den. Denne lignelse menes, at himmerikes rike er et saa vakkert sted, at vi skulle være villige til at ofre alt forat vi kunne faa bo med Gud og Kristus der.

Herren fortalte disciplerne en anden lignelse om skjulte skatter. Skatter menes guld og sølv og andre kostbare ting. Han sa, at Guds rike var lik en skat som var gjemt i jorden, og en mand som vet om det og ønsker at eie den, sælger alt hvad han har og kjøper den eiendom hvor skatten ligger gjemt. Saa graver han op skatten og den tilhører ham. I det land var der skjult meget guld i jorden av folk, som maatte flygte fra deres fiender, og de vendte ikke tilbake for at grave det op igjen, og der var mange folk som ledte efter det.

Ved denne lignelse forstaar vi, at Guds gaver er saa værdifulde, at vi skulle være villige til at gjøre hvilketsomhelst offer for at nyte dem. Den største av alle Guds gaver er et evig liv, hvilket menes, at leve med Gud og Kristus og de hellige engle i al evighet.

En dag gik Jesus til en liten by som het Nain og en mængde folk fulgte ham. Da de ankom til byen møtte de

et likfølge. En ung mand, som var en enkes eneste søn, blev baaret paa en baare til graven. Hans mor gik ved siden av baaren og graat saa saart. Da Jesus saa den sørgende kvinde ynkedes han over hende og sa: «Graat ikke.» Saa gik han bort og rørte ved baaren, og de som bar den stod stille. Jesus saa paa den døde og sa: «Unge mand, staa op!» Saasnart han hadde sagt disse ord, kom den døde tillive igjen. Han reiste sig op og begyndte at tale, og Jesus gav ham tilbake til moren. En frykt kom over alle som saa dette. De hadde aldrig set et saadant mirakel før, for omendskjønt Jesus hadde utført mange kraftige gjerninger, saasom at helbrede de syke, rense spedalske, gi de blinde deres syn, og de lamme til at gaa, de døve høre, saa hadde han ikke bragt en død tillive igjen før.

Folket priste Gud, for de følte at han hadde «besøkt sit folk.» (Forts.).

EVANGELIET.

I begyndelsen var ordet og ordet var hos Gud
og ordet blev kjød, og tok bolig paa jorden.
Jesus Kristus det var som med Faderens bud
for menneskene en frelser vorden. —

Han kom til sine egne, men anammedes ei,
dog var der nogle som hørte hans bud.
Blandt disse de tolv som fulgte hans vei
og Evangeliets budskap nu spredtes ut. —

De prestedømmets myndighet av Gud hadde faat
til at røkte hans hjord og hans vingaard.
De arbeidede ogsaa for Herren saa godt,
men verden mot dem var grum og haard. —

Den tok brutalt deres liv, de samtliges tolv,
Guds herlighet fra jorden maatte vike.
For Satans makt de gik døden i vold
og borte fra jord var Guds rike. —

Syndens mørke, forvirring, kiv og splid
siden i aarhundreder verden regjere,
indtil det atter blev Guds beleilige tid,
igjen at la sit rike paa jord etablere. —

Paa det at skriftens profetier opfyldes maa.
Han igjen har vist han virker og lever,
opreiste 14 aars gutten Joseph, saa
han blev Hans redskap, profet og séer. —

Nu atter det sande Evangeliums rop
ut over hele jorderik lyder.
Forkyndende tro, omvendelse, daab,
O, menneske hør!
et evigt livssaligt haap det byder. —

THOROLF HANSSEN, Bergens gren.

HELBREDET AV ÆLDSTERNE.

Ifjor vinter var min lille søster meget syk av lungebetændelse, og vi trodde hun kom til at dø. Ingenting av det vi gjorde for hende hjalp. Tilsist kaldte vi paa ældsterne. Der var to misjonærer i byen hvor vi bodde, og vi bad dem komme og salve barnet. Saasnart de kom ind av døren kviknet barnet til. Mens de salvet hende, laa hun og lekte med ærmene paa deres jakker. Hun blev øieblikkelig helbredet.

12 aar. *Vera Berry — Utah i «Juv. Instr.»*

INDHOLD: De tre grader av herlighet. — Avgudsdyrkelse. — Mot. — Hvad vi skulle arbeide hen til. — Den norske misjon. — Barnas avdeling. — Evangeliet. — Helbredet av ældsterne.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Oslo.

Otto Stenersens boktrykkeri, Oslo.